

end de Mennesker, der bor her i Danmark, men de, der er nærmest til det, er de, der er i Besiddelse af de store Formuer og Indtægter, og allernærmest dertil er de, der har benyttet Krigssituationen til at forøge deres Formuer. Jeg tror, at naar den højtærede Finansminister kommer her med et Forslag om Statslaan, maa han samtidig være paa det rene med, at vi ikke skal blive ved med at laane Penge, men maa udskrive Skat der, hvor Skatteevnen er, og i det hele i Tide gribe regulerende ind, saa at vi ikke skal lade os henkelte efter Forgodtbefindende berige sig paa de øvriges Bekostning. Hvis disse Krav ikke efterkommes, vil det betyde, at til Foraaret — det er ingenlunde usandsynligt, det vil den højtærede Minister ikke kunne bestride —, skal vi have endnu et Statslaan. Derfor tror jeg, vi maa tænke paa at benytte de mægtige Kapitaler, der er opsamlet under Krigen, til Skatteobjekt, benytte Skatteobjekter, hvorved man paa en for Befolkningen mindre mærkbar Maade søger at samle Pengene ind.

Samtidig tror jeg, den ærede Ordfører for Venstre har Ret i, at vi ogsaa paa andre Omraader maa vise Fremsyn, og selv om jeg ikke skal komme nærmere ind paa, at man i sin Tid — for blot at nævne en Ting — ikke kan siges at have vist overvældende Fremsyn fra Statsbanernes Side ved Indkøb af Kul — og det tror jeg heller ikke, den ærede Ordfører vil rose dem for —, saa haaber jeg, at der nu maa blive sat en Stopper derfor, saaledes at vi ikke i Fremtiden vedblivende skal lide derunder. Vi har faaet at vide, at der i 1921 indkøbtes Kul til Statsbanerne til Priser fra 42 til 50 Kr. pr. Ton, men at vi den 1. December havde en Beholdning ved Statsbanerne paa 230 000 Tons til en Gennemsnitspris af 159 Kr.; det vil sige, at man bliver ved at købe Kul ind og ligger med Kulbeholdninger til op imod 40 Mill. Kr. blot ved Statsbanerne. Det er en Maade at anbringe sine Penge paa, der kan være anbefalelsesværdig paa en Tid, da Brændselspriserne stiger, men det er ikke Fremsyn i Dag, naar den højtærede Finansminister igen mangler Penge og igen skal laane. Derfor maa vi stille det bestemte Krav fra vor Side, at man nu standser med disse Kulindkøb. Vi kan ikke her i Rigsdagen ved noget Udvalg eller paa anden Maade have direkte Indflydelse paa, hvordan Statsbanerne eller andre Institutioner forsyner sig med de Varer, de har

Brug for, men vi maa forlange, at Kullene nedskrives til Dagspris; den Dag, det er sket, bliver der ikke købt flere Kul, end der er Brug for. Naturligvis skal der være større Kulbeholdninger til Stede, naar vi gaar mod Vinteren end mod Sommeren, og alt dette maa Administrationen afgøre, men den kunstige Maade, hvorpaa man lægger mægtige Lagre op for efterhaanden at faa skjult, hvor dyre visse Dele af Beholdningerne er, vil sikkert ogsaa den ærede Ordfører for Venstre give mig Ret i er uforsvarlig Økonomi. Derfor maa vi ønske, ja, forlange, at disse Beholdninger nedskrives til Dagspris; saa vil Forholdet af sig selv reguleres, saa vil der ikke blive købt mere, end der er Brug for.

Jeg henstiller, at det, der her er fremsat med Hensyn til Beskatningsmaaden, tages under Overvejelse. Jeg gentager, hvad jeg begyndte med, at vi forstaar, det er nødvendigt for Staten at skaffe sig flere Penge; jeg tror ogsaa, det er klogt at optage Laanet i Udlandet, og jeg kan anbefale, at Forslaget fremmes paa den ekstraordinært hurtige Maade, som den højtærede Minister ønsker, men vi maa samtidig anmode Ministeren om at give os et Løfte om, at det Ønske, vi har fremsat om Nedskrivning af Statsbanernes Kulbeholdning, sker Fyldest, saa vi ikke der skal binde Kapitaler paa en fuldkommen uforsvarlig Maade og Staten samtidig laane Penge for at have den fornødne Driftskapital.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget.

Pitzner: Efter de af den højtærede Finansminister først i Finansudvalget og senere her i Tinget givne Meddelelser vedrørende vor finansielle Stilling kan vi fra vor Side, om end langt fra med udelte Glæde gaa med til det foreliggende Lovforslags Gennemførelse hurtigst muligt. Forholdet er jo dette, at et Laan, der som dette maa tages for at dække tilstedeværende Underskud, er i høj Grad betænkeligt for os; var det til produktive Formaal, var Sagen en noget anden. Men under alle de Forhold, der er klarlagt for os, blandt andet, som ogsaa tidligere nævnt, den store Overtrækning, der fra Statens Side finder Sted hos Nationalbanken, kan vi ikke andet end gaa med til Lovforslaget. Vi vil imidlertid fra vor Side samtidig med, at vi gaar med til dette Laan, ogsaa i høj Grad understrege, at der maa tages de allerkræftigste Hensyn til de Udgifter, som Statskassen indlader sig paa.